

ילדהי הצדיק

יצרתי תהלתי לספר

מדברי מורינו הרב שליט"א

בעין העדשה

קבר שמעון בן יעקב - טיול 16

רואים ניסים

בבין הזמנים האחרון נסענו בני- המשפחה לפארק גדול בבית שמש, באמצע הטיול בני בן 3 נעלם. כל המשפחה התפזרה לחפשו, מחפשים חצי שעה והילד איננו...
הבטחתי 50 ש' תרומה לילדי הצדיק בשביל שאמצע את הילד.

לאחר ההבטחה נפל בדעתי ללכת לחפש אותו בצד השני, מקום רחוק מאוד מהמקום שנאבד, שלא היה סיכוי שיהיה בכוח מרחק.

בדרך נס, כעבור דקה מצאתי את בני. תודה לה'.

כל תכלית האדם אומר השפת אמת: "עם זו יצרתי תהלתי וספרו" אני יצרתי את עם ישראל, כי הם העם היחידי שיכולים לשיר ולרקד. גוי תתן לו בקבוק יין אז הוא ישיר וירקד, בלי בקבוק יין מה אתה רוצה מהחיים שלו, תן לו קצת וודקה וזהו.

אדם שאין לו פגם במשפחה עד הר סיני, אין לו חשק ליין, לוודקה, לשום משקה משפר. הוא שר ושמח עם ה' - "נפשי ישמח בה", מה הוא צריך יין?! צריך וודקה?! אנחנו רואים את ה' פנים בפנים! כל רגע, כל שניה רואים נסים, נפלאות.

קמים בבקר 'הודו לה' קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו" - אומר הבעל שם טוב מי שלא ראה נסים ונפלאות כל יום, אז תפלתו תפלת שוא והוא מעיד עדות שקר, כמו אדם שאומר קריאת שמע בלי תפילין, זה נקרא עדות שקר.

אם אדם מתחיל להגיד 'הודו לה' קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו שירו לו זמרו לו שיחו בכל נפלאותיו', הוא לא רואה שום נסים, אז מה אתה שר. אלא מה? יש לך פגמי ברית, ראיות אסורות.

אתה לא רואה שום נס! אין לך שום התפעלות משום דבר!! זה בגלל פגמי הברית.

אומר השפת אמת הקדוש, שתכלית כל עם ישראל, זה 'עם זו יצרתי תהלתי וספרו', זה התכלית של עם ישראל, זה תכלית הבריאה שעם ישראל תמיד ישיר לה', תמיד ירקוד לה'.

כל מה שאדם לומד, זה מוחין לשיר לה'. אם הוא לא לומד, הוא לא יכול לרקד. כמה הוא יכול לרקד? יום, יומים, שלשה, גמרנו.

בקוצק היו לומדים יום, רוקדים יום. לומדים שעה, רוקדים שעה. לומדים 24 שעות אז רוקדים 24 שעות, כפי מה שאדם לומד, כך הוא יכול אחרי זה לרקד. אבל אם הוא לא ילמד, אז מה הוא ירקוד. כשהמח ריק, אי אפשר לרקד. זה סתם להשתולל, לא רקוד. בסוף יאבד את השפיות הוא סתם יקפץ וינתר.

כשאדם לומד גמרא יום וליילה אחרי זה הוא מקבל מח, אז הוא יכול לראות את הנסים, את הנפלאות ולהתלהב מתוך? שוב דעת, מפוז ומכרבר בכל עוז מתוך? שוב דעת אמת.

"עלי עשור ועלי נבל עלי הגיון בכנור" - אתה מנגן בכנור אבל עם הגיון. לא סתם בקלות ראש, מחקר שפיות. רק עם מח, "עלי הגיון בכנור" - כשהמח מלא בהגיון אז אתה יכול לנגן בכנור.

דבר המשגיה

ילדים צדיקים ומתוקים שלום וברכה!

"בכסף מלא יתננה ליי", אברהם אבינו התעקש לקנות את חברו בכסף מלא.

ומדוע להתעקש לשלם מחיר מלא? מסביר מוהרנ"ת: (ליקוטי הלכות חו"מ - הלכות מתנה - ד) "כי עלית הקדשה קשה שיהיה בחנם כי אם בכסף מלא, כמו שאיתא בזהר הקדוש לענין קניית המצות ומעשים טובים שצריכין לקנותם באגר שלים, כי הסטרא אחרא נקראת חנם כידוע."

כשרוצים משהו טוב צריך לבא לזה עם כל הלב, להשקיע, לחתור למטרה ולא לחסד, לא להתקמץ על הכסף. ולשלם מחיר מלא - "כסף מלא".

כמו כן מספר גם על רבנו הקדוש שהיה משלם מכיסו למלמד שילמד אותו עוד ועוד גמרא: גם בימי קטנותו התחיל להתמיד מאד מאד בלמודו, והיה משלם להמלמד מכיסו שלשה גדולים בעד כל דף גמרא שהיה לומד עמו מלבד השכר למוד שהיה אביו משלם להמלמד היה הוא בעצמו, זכרוננו לברכה, נותן להמלמד משלו שלשה גדולים בעד כל דף ודף כדי שהמלמד יכריח עצמו ללמד עמו הרבה דפין גמרא בכל יום.

וכן היה שהיה המלמד לומד עמו כמה וכמה דפין בכל יום ויום והוא היה משלם לו כנ"ל ג' גדולים בעד כל דף ודף מלבד השכר למוד."

בברכת א גוט שבת, המשגיח נפתלי ביק.

תקציר: ר' משה גיסו של ר' שמשון ניסה להשפיע על חיים לרדת מהשידוך של ציירה עם אבנר העם הארץ.

השר היהודי

סיפור המשנים | פרק י"ח

הים, אשר הובילה אותו לאלכסנדריה של מצרים. צפוף היה יחד עם מאות חברים לסבל, ללא אויר צח. הוא גם נאלץ להסתפק בלחם מעובש ומים דלוחים, בסרבו להגיש לפיו כל מאכל, שיש בו חשש איסור.

לעומת זאת היתה בו מעלה יתירה לגבי השבויים האחרים. בעוד שכולם סבלו משעמום נורא ולא יכלו לעצור ברוחם, מצא רבי שמשון ענין רב בהרהוריו, עד כי למרות הייסורים הקשים, עברו עליו הימים והשבועות במהירות מפתיעה. גורלו, גורל העבד, שימש לו הזדמנות לעיין ולחזור בזיכרונו על כל הלכות העבדים ויחסם אל אדוניהם, כפי שהם כתובים בתורה ומסורים בדברי חז"ל, במשנה ובתלמוד.

כאשר העלו את השבויים על הסיפון למען ישאפו אויר צח, שמשה לו שוב ההסתכלות באניה הערוכה לפי טעם המזרח, הזדמנות לחדש בזיכרונו את כל האמור בתלמוד על סידורי האוניות. בהיותו תמיד שקוע במחשבותיו, לא שם לבו לשיחות האחרים, וזה היה גם למזלו.

השבויים, אשר ביניהם נמצאו הרבה מלחים מהאניה השבויה, קשרו קשר והחליטו לנצל את יום הסערה הראשון, כשכל השודדים יסיחו דעתם מהם, כדי להתפרק משלשות הברזל, להמית את משעבדיהם, לכבוש את האניה ולחזור לאירופה.

השודדים ציפו כנראה לאפשרות של מרד, ומיד בצאתם לדרך, התחפשו אחדים מהם בבגדי עבדים והתערבו בקהל השבויים. כך נודע להם דבר המזימות. ובאחד הימים ירד שודד הים בלויית קציניו ומלחיו לתחתית האניה.

יוזמי הקשר וראשי המדברים נתפסו ונערפו לעיני השבויים. אולם רבי שמשון, אשר לפי עדות המלשינים התנהג תמיד בשקט ולא השתתף בהכנת המרד, שוחרר מכבליו והורשה להתהלך חפשי על פני כל האניה במשך הנסיעה.

המשך בשבוע הבא בע"ה.

"חיים, חיים, כלום לא תבוש, לגלות ברבים את תאותך לכסף שאינה יודעת כל גבול? אתה רוצה להקריב למען מטרותיך האנוכיות את אושר בתו של האדם, אשר קבל במקומך את עול העבדות?"

"מה אתה סח, רבי משה? לא לקפח את אושרה אני מבקש, אלא לעשותה מאושרת, בתתי אותה לאיש עשיר מאד. מה יהיה לה אם תתחתן עם יצחק האשכנזי? רעב ודאגה יהיו מנת חלקה. ואילו אני רוצה לעשותה לגבירה מכובדת. האם יש לנערה אושר גדול יותר מזה?"

"יש לך השקפות מוזרות מאוד, חיים, על האושר ועל המצוקה. האושר לפי השגתך גלום בעושר."

לא יאומן כי אתה אחיו של רבי שמשון הצדיק. לא אוסיף לדבר אתך על כך. שום דבר לא יעמוד בפני תאוות הבצע שלך."

"צדקת. הגד נא ליצחק כי יסע לוינה. אם לא יעשה זאת מרצונו, אנקוט באמצעים כדי להרחיקו מכאן בכח."

השר רואל מקוצי מתיחס אלי באהדה. גם הוא נוסע לארץ ישראל, והוא נתן לי הוראה לסדר בשבילו את כל הדרוש לו. ישמר נא יצחק זה ויקדים את נסיעתו. אתה אל תוסיף לדבר אלי בענין זה. ציירה תהיה לאשה לאבנר. זאת היא החלטתי ואיש לא יוכל לשנותה."

"אתה מדבר ביהירות רבה. אולם דע לך. רבות מחשבות בלב איש ועצת ה' היא תקום. אבי יתומים ודיין האלמנות יושיע את משפחת רבי שמשון מידך."

הגיעה כבר השעה, לספר את קורות גיבור סיפורנו רבי שמשון, במשך התקופה הארוכה הזאת. היו אלה ימים ושבועות עגומים שעברו על השבוי בתחתית אניית שודדי

מלאכת המנפץ - א

מלוקט משולחן ערוך ומגדולי הפוסקים

ל"ט מלאכות שבת

הגדרת המלאכה

○ המנפץ את הצמר או את הפשתן או את השני וכיצא בהן, דהינו שחובט (דופק) עליהן במקל וכדומה עד שעושה אותם כחוטין, חגב משום מנפץ.

○ וכן אם הוא מסרק אותם כמו שמסרקין את הפשתן והצמר, חגב משום מנפץ.

○ המנפץ סיב (שגדל סביבות הדקל) או גמי (מין עשב ארוך) או הוצין,

דהינו שמחלקן לחוטין חוטין או שחובטן במקל עד שעושה אותן כחוטין, חגב משום מנפץ.

לקבל את העלון במייל מידי שבוע או לכל ענין אחר - שלחו הזדעה ל: N0527156621@gmail.com

שם _____ משפחה _____ ת"ת _____ כיתה _____
 את התשובות אפשר להגיש עד יום ד'. הפותרים נכונה יכנסו להגרלה.
 ניתן לשלוח תשובות לפקס: 077-317-9305 לעוניים תשובות בפקס להשאיר מסי' טלפון שנוכל לחזור
 פרסים מיוחדים למשתתפים בחברה לאמירת תהילים על עם ישראל

תהילים

האם מתר לך עם מקל על צמר שיהפכו להיות חוטים? (ל"ט מלאכות שבת)

האם מתר לך לקרק צמר? (ל"ט מלאכות שבת)

מהו עקר השלמות? (לקוטי עצות)

קומיקס בסלב

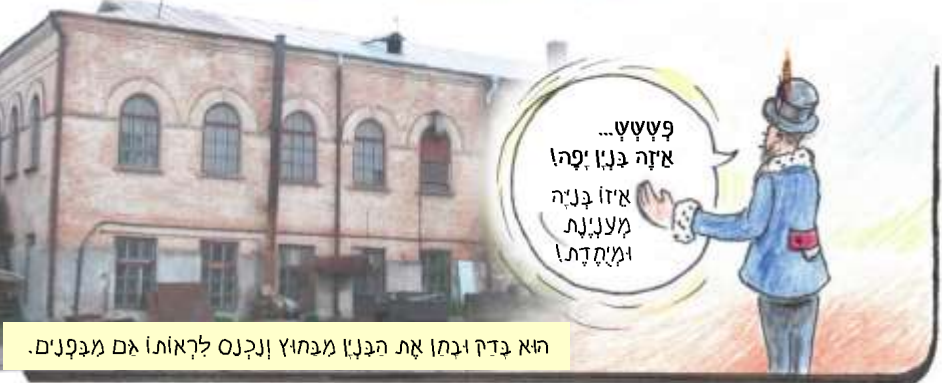
בנו הקלויז התפרסם בבנו יפה עד מאד אפילו בין הגוים.

בשנת תרצ"ב בנה מוהרנ"ת לראשונה את בית המדרש הנקרא "קלויז" באימאן, ואחר כך בשנות תרכ"ה - תרכ"ו נבנה ממדע בהשפעת דלתו של רבי סענדער פרהויער זכרנו לברכה, כי הבנו שבנה מוהרנ"ת היה בנו חלש, והיה צריך לבנותו ממדע.

פרק ב'

הוא בדר ובמו את הבנו מבחוי ונגנס לקאותו גם מבפנים.

מושל העיר בא עם זוגות לקאות ולהתרחם מהבנו.

וברב התפעלותו אמר לזוגות:

כמה מרגש לקאות אותי מתפלל! כזו התלהבות אדירה וכזו דבקות באלקיו! השתפכות ותחטנים... פשוט מדהים!!!

בהיותו בתוך הקלויז ראה את ר' מנדל' ליטוואק עומד ומתפלל בדבקות והתלהבות נוראה כדרכו.

מעומק ליבנו שולחים אנו את ברכתנו לחתנים:
משה הנגיה ג"י ■ נפתלי גליק ג"י ■
 לרגל הכנסו לנועם עול תורה ומצוות, יהי רצון שתזכו לעלות מעלה מעלה בעבודת ה' ובדרכי החסידות, בדרך רבנו הקדוש ומורינו הרב שליט"א.
 מאחלים: ילדי הצדיק.

חזק
 טוב

ואלה יעמדו על הפרק

על אשר נדב ליכם אותם
ליטול חלק במפעל הגדול
"חברת ילדי הצדיק"

ליקוטי עצות

יראה

אנשי הצדיק

ט"ש"ק - א' - תר"ב

לב. החִירָה בִּיד הָאֵדֶם לְעִשׂוֹת כְּרֻצוֹ. וְאֶפְלוּ כָּל הַדְּבָרִים, הַכֹּל בְּיַד אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי לְהִתְנַהֵג הַכֹּל כְּרֻצוֹ בְּבַחֲרֹתוֹ, כִּי בְּיַד יִשְׂרָאֵל יֵשׁ בְּחִירָה בְּיָדָם עַל כָּל דְּבַר שְׂבָעוּלָם. כִּי אֶצֶל אֲמוֹת הָעוֹלָם יֵשׁ דְּבָרִים שֶׁהֵם מְכַרְחִים בָּהֶם, אֲבָל אֶצֶל אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי כָּל דְּבַר שֶׁהוּא עוֹשֶׂה, כְּגוֹן לְסַעַע לְאִיזָה מְקוֹם וְכִיּוֹצֵא יֵשׁ בּוֹ עֲבוּדָה, עַל פֶּן יֵשׁ לוֹ בְּחִירָה עַל הַכֹּל.

לג. רוּחַ הָעוֹלָם הַזֶּה אֵין לְשַׁעַר, דְּהֵינּוּ מֵה שְׂאֵדָם יְכוֹל לְהַרְוִיחַ בְּזֶה הָעוֹלָם וְאֵין צְרִיךְ עַל זֶה הוֹצֵאוֹת מִשְׁלֹ [שְׁקוֹרֵין אוֹס לְאֹג] רַק מִמֵּה שֶׁהֵכִיִן לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ יְכוֹל לְהַרְחִיב יָדוֹ וְלְהַרְוִיחַ הַרְבֵּה מְאֹד, עַיִן לֹא רָאָתָה וְכוּ'.

לד. טוֹב מְאֹד לְהַשְׁלִיךְ עֲצָמוֹ עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְלִסְמָךְ עֲלָיו. וּכְשָׁבָא הַיּוֹם צְרִיכִין לְמַסֵּר כָּל הַתְּנוּעוֹת שְׁלוֹ וְשֶׁל בְּנָיו וְשֶׁל הַתְּלָמִידִים בּוֹ עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שֶׁיְהִיֶּה הַכֹּל כְּרֻצוֹ יִתְבָּרַךְ.

לה. עֶשֶׂר הַשְּׁלֵמוֹת הֵיא הַיְרָאָה וְעֶשֶׂר הוּא יְרָאָת הַעֲנֵשׁ וְאֶפְלוּ צְדִיקִים צְרִיכִים יְרָאָת הַעֲנֵשׁ. כִּי עֶשֶׂר הָעֲבוּדָה בְּתַחֲלָה הוּא מַחְמַת יְרָאָת הַעֲנֵשׁ.

בַּעַת הַמַּחֲלָקָת עַל מוֹהֲרַנְי' זְכָרוֹנוֹ לְבַרְכָּה נִתְּנוּ לוֹ הַתְּחִיבּוֹת שֶׁלֹא יִפֵּל בְּדַעְתּוֹ וְסִפְרוֹ לוֹ מַעֲשֵׂה שְׁהִיָּה בְּעוֹלָם: שְׁהִיָּה רּוֹפֵא אֶחָד, שְׁהִיָּה לוֹ תַלְמִיד מִתַּלְמִד, שְׁהִיָּה גַם עוֹזֵר לוֹ בְּעֲבוּדָתוֹ. בְּרִבּוֹת הַיָּמִים הַתְּחִילוּ הַמּוֹן הָעַם לְעִשׂוֹת עֶסֶק וּפְרָסוּם מִהַתְּלַמְדוֹת יוֹתֵר מִהַרּוֹפֵא, עַד שֶׁנִּתְּפַרְסַם בְּעוֹלָם וְנִתְּכַבַּד יוֹתֵר. פֻּעַם אַחַת עֲשֵׂה הַמְּלָךְ סָעָדָה וְיִשְׁבּוּ כָּל אֶחָד לְפִי כְּבוֹדוֹ הוֹשִׁיבוּ אֶת הַתְּלַמְדֵי הָעוֹזֵר לְפָנָיו מְקוֹמוֹ, עֲנֵה הַרּוֹפֵא וְאָמַר לְתַלְמִידוֹ: "יְדוּ וַיִּיטָט דָּאָךְ אֵא דַעַם חִילּוֹק פּוֹן מִיר בִּיז דִּיר". עֲנֵה הַתְּלַמְדֵי וְאָמַר לְרַבּוֹ:

"מוֹרֵי אַל תַּפֵּל בְּדַעְתְּךָ וְאַל יְהִיֶּה לְךָ חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת מְזָה, כִּי כּוֹן מִנְהַג עוֹלָם הַשְּׁקָר, הַנִּמְצָא בְּכָל דּוֹר וָדוֹר, תִּשְׁעִים וּשְׁמוֹנֶה אַחוּז אֵינָם יוֹדְעִים מִן הָאֱמֶת, וְרַק שְׁנֵי אַחוּז יוֹדְעִים וּמְפִירִים בְּהָאֱמֶת. וְסִגְמוּ וְאָמְרוּ לְמוֹהֲרַנְי'ת, שְׂכָמוֹ כּוֹן מִתְנַהֵג הַדְּבַר. בְּעֵינֵינוּ רַבְּנוּ וּמוֹהֲרַנְי'ת זְכָרוֹנוֹ לְבַרְכָּה, שְׂאֵין הָעוֹלָם יוֹדְעִים וּמְפִירִים עֲרָפָם.

- זרע של קיימא**
אביהו בן שרה. שושנה מיטל בת דינה.
- זיווג הבגן**
נתן בן גיטל. רחל בת גיטה. שמעון בן אהל. שמואל בן חלקיה ואביגיל.
- לנעילוי נשמת**
שרה בת ר' מאיר חונה. ברכה בת אביגיל. ניסים בן לולו.
- הצלחה**
נתן בן דורות. משה בן פנינה. ענה חיה פייגא בת חסיה. אפרים בן טליה. חיה בת אורה. דוד בן הדסה. לירון בת נורית. אסתר. אברהם אלימלך בן אריאלה.
- רפואה שלימה**
ר' בן ציון בן יעל. טליה בת יפה. רפאל בן לאה אורה. רונית בת שרה נרגיס. הדר בת בת שבע. הרכה הנולדת בת הדר. אביאל בן גליה. שפרה שירה בת סימי.

כיבוד אב ואם

עובדות והלכות על המצווה החשובה

המשך משבוע שעבר

"אמא חשבה לרגע מה לעשות, ואחר כך פנתה אלי ואמרה: 'כיון ששתי הרכבות עדיין עומדות במקומן, אנא ממך, רוצ' אל הרכבת השנייה, מסור לאבא את התפילין וחזור אל הרכבת שלנו.'"

אינני יודע כיצד היה לי אומץ לעשות זאת, כיון שהייתה בכך סכנה גדולה. החיילים הנאצים עמדו בין הרכבות, וכל מי שהסתובב שם היכוחו עד מוות. בכל זאת, החלטתי לשמוע בקול אמִי. בחסדי שמים מרובים, בניסי ניסים, רצתי לעבר הרכבת השנייה, עם התפילין הקדושות בידי, בסמוך לעמלקים הרשעים וכלביהם האימתניים, וכאילו הייתי בלתי נראה. בס"ד הצלחתי לעלות לרכבת הימנית שהייתה דחוסה ביהודים רבים, והתחלתי לחפש את אבי. לקח לי קצת זמן עד שמצאתי אותו, ומה שקרה באותם רגעים קבע את גורל חיִי."

ברגע שמסרתי לו את התפילין ועמדתי לחזור אל הרכבת שבה היו אמִי ויתר הילדים, לפתע נסגרו דלתות הרכבת... הרכבת החלה לזוז ממקומה בעוד אני עומד בה לצד אבי, ואילו אמִי ואחי נמצאים ברכבת השנייה שגם היא פתחה בנסיעה...

ומה קרה לבסוף? – התברר שכל מי שהופנה לרכבת הימנית – נשלח לעבודה, והרכבת השמאלית הכילה את המובילים

למוות! מהרכבת של אמִי, אחי ואחיותיי, שבה הייתי בתחילה, לא נותר אף אחד בחיים. ואילו אני, שהזדרזתי לשמוע בקול אמִי, ועברתי לרכבת השנייה, ניצלתי."

הסבא פנה לנכדיו, ואמר להם: "עכשיו תחשבו מה היה קורה אילו הייתי אומר לאמִי: 'אמא, למה דווקא אני?... אולי תשלחי את התפילין לאבא עם ילד אחר?... הרי ברור שאם הייתי אומר כך, לא היינו כאן היום...'

רק מפני ששמעתי לבקשתה של אמִי ועשיתי את רצונה באופן מיידִי, חל עלי השפע הטוב של המצווה, והתקיים בי: 'למען ייטב לך והארכת ימים' – כך גם אתם נכדי החביבים, אל תסרבו אף פעם לאמא ולדבריה; אם היא מבקשת להוריד את הפח או כל בקשה אחרת, אל תתווכחו ותטענו 'למה אני?', אלא תשיבו מיד 'הנני.!'"

יהו רצון סן קדם אבוהון די בשמיא שחזונו כוכות הכל פיהם של תינוקות של בית רבן שאין בהם חטא לכל הישועות ביהוניה

- חברת תקוני תלמי בשבת 14:00 - 15:00
- חברה אבות ונשים בשבת 15:00 - 18:00
- החברות הקבועות בימות החול 17:20 - 18:40
- חברת תקוני תלמי החלפה 19:20 - 20:00

כלם מסמנים לרסא כאפן אישי. קצשה קראותכם תמשנית

להשקיע בך

חמש אפשרויות לתרום ל'ילדי הצדיק'

אשראי טלפוני	לידי המשגיח	בנדירים פלוס	בהוראת קבע	בהעברה בנקאית
חיינו עכשיו: 02.532.532.4 שלוחה 2	הרב נפחלי ביק הי"ד: 052.715.6621	כתבו בחיפוש: 'ילדי הצדיק'	קוד מוסד: 27397 על שם: 'ילדי הצדיק'	בנק מרכנתיל 17 סניף 621 חשבון 099930 על שם 'ילדי הצדיק'

חריני הרב שליט"א בברכה היסטורית: